

ЗБРОЙНІ СИЛИ ГРЕЦІЇ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

В ході роботи проведемо огляд збройних сил Греції, її оборонну промисловість а також розберемо озброєння грецької армії і вступ Греції до НАТО.

Ключові слова: НАТО, оборона промисловість, США, РБ ООН.

Annotation

In the course of the work we will review the Greek Armed Forces, its defense industry, as well as analyze the armaments of the Greek army and Greece's accession to NATO.

Keywords: NATO, defense industry, USA, UN Security Council.

Вступ

Метою роботи є проведення огляду збройних сил Греції, її оборонну промисловість а також розберемо озброєння грецької армії і вступ Греції до НАТО.

Результати досліджень

Збройні сили Греції— сухопутні війська, військово-морські сили та військово-повітряні сили Грецької Республіки призначені для захисту свободи, незалежності і територіальної цілісності держави. Збройні сили Греції комплектується на підставі закону про загальний військовий обов'язок.

Загальна чисельність збройних сил Греції становить 177 600 чоловік. Вищим органом управління Збройних сил Греції є Генеральний штаб Національної оборони Греції. Греція — член НАТО та бере участь в операціях в Афганістані, Боснії, Чаді та Косово. На обов'язкову військову службу в грецькі збройні сили призивають громадян Греції чоловічої статі у віці 19-45 років; 17-річні юнаки можуть вступити на добровільну службу; термін обов'язкової військової служби в збройних силах Греції — 1 рік, незалежно від виду збройних сил; жінки мають право на добровільну військову службу.

Греція володіє досить численними і розвиненими збройними силами, що включають сухопутні війська, ВПС і ВМС. Також країна має розвинену оборонну промисловість, що працює у всіх основних сферах. Однак потенціал такої промисловості серйозно обмежений, а її подальший розвиток вкрай утруднено, через що у справі переозброєння країні доводиться покладатися на зарубіжних партнерів.

Загальна чисельність особового складу збройних сил Греції – близько 145 тис. осіб. Понад 93 тис. служать в сухопутних військах. Є резерв чисельністю понад 220 тис. чол. Оборонний бюджет на 2020 рік досяг 4,36 млрд євро.

На озброєнні грецької армії є різноманітні піхотні озброєння, бронетехніка і артилерія основних класів. Основу ВПС становить тактична авіація, діяльність якої забезпечується рядом допоміжних класів. ВМС володіють у своєму розпорядженні досить великими підводними і надводними силами. Найбільш великими кораблями є фрегати двох типів; найчисленнішими — ракетні катери.

Оборонна промисловість Греції включає близько сотні підприємств, як місцевих, так і філій іноземних компаній. Представлено всі основні напрямки, від виробництва стрілецької зброї і патронів до приладів і готової техніки. При цьому грецькі підприємства не можуть самостійно випускати всю необхідну продукцію військового призначення, що призводить до закупівель іноземних виробів або їх спільному виробництву.

З середини ХХ в. основна маса зброї і техніки для армії поставлялася з США, а в подальшому була налагоджена співпраця з іншими країнами. Згодом грецька промисловість освоїла ліцензійну збірку зброї і техніки. Зразки власної розробки нечисленні і в цілому не впливають на загальну ситуацію.

Так, в піхоті активно використовуються різні автоматичні гвинтівки, пістолети-кулемети та інші зразки німецької розробки, що випускаються за ліцензією компанією Ellinika Amyntika Systemata.

Готова зброю різних типів закуповувалося у США, Бельгії, Великобританії, тощо. Власне конструювання не розвинене. У сфері піхотних ракетних і протитанкових систем спостерігається та ж ситуація.

На озброєнні зберігаються танки М60 американського виробництва, раніше модернізовані силами грецької промисловості. Основу бронетанкових військ складають більш нові Leopard 1 і Leopard 2 різних модифікацій. Великий інтерес представляє ОБТ Leopard 2А6 HEL, доопрацьований з урахуванням грецьких вимог. Виробництво таких танків здійснювалося в рамках співпраці німецької компанії КМВ і грецької ELBO. Всього побудували 170 одиниць.

У сфері польової артилерії власне виробництво представлено двома мінометами від EAS і ліцензійною копією австрійської системи. Буксирувана і самохідна артилерія — тільки зарубіжні зразки. Схожим чином йде справа в області ППО, проте в ній присутня цікава грецька розробка — зенітна артилерійська установка «Артемід-30». Втім, на озброєнні перебуває лише 16 таких виробів.

Бронетехніка для піхоти в основному представлена американськими зразками — різними версіями БТР М113. Однак у вісімдесятих ELBO освоїла випуск БТР «Леонідас-2» — модифікації австрійського Sauger 4К 4FA. Схожим чином здійснювалося постачання армії деякими зразками автомобільної техніки. Частина машин купували в готовому вигляді, інші — у вигляді комплектів для ліцензійної збірки.

В армійській авіації експлуатуються ударні і транспортні вертольоти, літаки легкого класу і кілька типів БПЛА. Однак всі ці зразки отримувалися за кордоном в готовому вигляді. Основними постачальниками стали США та Італія.

Нечисленні вироби власної розробки обмежено йдуть на експорт. Крім того, грецькі підприємства задіяні в різних міжнародних проектах і поставляють закордонним партнерам широку номенклатуру компонентів для виробництва різних озброєнь і техніки.

Основу ВПС Греції становлять багатоцільові винищувачі F-16C / D американського виробництва — близько 150 од. Також є десятки французьких Mirage III і американських F-4E. Їх бойову роботу повинні забезпечувати бразильські літаки АВАКС Embraer E-99, літаки РЕБ на базі C-130, тощо. Є більше десятка транспортних літаків і вертольотів різних класів, а також велика кількість навчально-тренувальних машин.

Майже вся авіаційна техніка ВПС має закордонне походження, за винятком БПЛА Pegasus від компанії Hellenic Aerospace Industry. HAI не випускає будь-які літаки, але активно працює над модернізацією наявного парку, як самостійно, так і разом із зарубіжними організаціями. Остання є провідним грецьким підприємством авіаційної галузі. Крім того, HAI робить комплектуючі для техніки закордонної збірки, а також зайнята в кількох перспективних міжнародних проектах.

Греція має досить розвинене кораблебудування, проте будівництво флоту теж не обходиться без закордонного сприяння. Так, підводні сили ВМС включають 11 неатомних підводних човнів німецьких проектів «209» і «214». Частина субмарин побудована Німеччиною, інші в Греції на верфі Hellenic Shipyards S.A. — за безпосередньої допомоги німецької сторони.

Схожим чином здійснювалося будівництво чотирьох фрегатів типу «Гідра» (модифікація німецького MEKO 200). У дев'яностих-двохтисячних роках Нідерланди продали Греції 10 фрегатів ПЛО типу Kortenaer, надалі перейменовані в тип Elli. Пізніше грецька промисловість здійснила модернізацію цих кораблів.

Є досить численний флот ракетних катерів — близько 20 од. В основному це катери типів французької розробки проектів серії La Combattante, перейменовані в Votsis, Kavaloudis і Laskos. Три катера були куплені у Франції, ще дев'ять побудовані в Греції за ліцензією. З 2005 року здійснювався будівництво катерів типу Roussen за британським проектом. У липні 2020 року верф Elefsis Shipyard здала останній сьомий катер.

Великий інтерес представляють десантні сили ВМС Греції. Вони включають п'ять великих десантних кораблів типу «Ясон» власного будівництва і чотири радянських корабля пр. 1232.2 «Зубр», куплені у Росії і Україні.

ВМС має у своєму розпорядженні значну кількість артилерійських і патрульних катерів. Є транспортні судна, танкери, катери різного призначення, тощо. Будівництво невеликих бойових кораблів і катерів і суден забезпечення в основному здійснювалося самостійно.

Незважаючи на обмежений потенціал з точки зору будівництва нових бойових і допоміжних одиниць, грецька промисловість самостійно здійснює обслуговування та модернізацію наявних

кораблів. Вживаються заходи, спрямовані на підвищення потенціалу промисловості, у тому числі, які передбачають співпрацю з третіми країнами.

Незважаючи на такі обмеження, Греції вдається самостійно забезпечувати експлуатацію і обслуговування готівкової матеріальної частини. Крім того, мають місце поставки на експорт і участь в міжнародних проектах. Це показує, що в освоєних областях грецька промисловість має досить високий потенціал, що представляє інтерес не лише для внутрішнього замовника.

Передумови до зміни поточної ситуації відсутні. Для освоєння нових напрямків, таких як самостійна розробка бронетанкової або авіаційної техніки, потрібні значні фінансові вкладення та інші досить складні заходи. В останні роки Греція стикається з економічними проблемами, що фактично виключає можливість кардинальної модернізації промисловості та розширення сфер її діяльності. Втім, участь у перспективних міжнародних проектах сприяє напрацюванню досвіду, який може бути використаний в майбутньому.

Таким чином, за допомогою власної оборонної промисловості та за сприяння закордонних країн Греція змогла побудувати досить сучасні, великі і ефективні збройні сили, які не поступаються іншим арміям регіону і в цілому відповідають потребам країни. У той же час, по ряду параметрів грецька армія відстає від інших збройних сил. Для подолання цього відставання необхідно розвивати свою промисловість і розширювати її зв'язки із зарубіжними колегами — але поточна ситуація не сприяє форсуванню таких процесів.

Греція вступила в НАТО в 1952 році відповідно до договору уряду Венізелоса-Пластіроса НАТО зіграло роль й у перевороті „чорних полковників” в 1967-1974 р., підтримавши їхній режим. Греція була вірним членом альянсу до 1974 року, коли вона вирішила вийти з військової організації НАТО в знак протесту, що НАТО мовчки сприйняло події на Кіпрі. НАТО зробило хитрий хід, пообіцявши Греції підтримку при вступі в ЄС і після тривалих переговорів Греція в жовтні 1980 р. була повністю відновлена в НАТО.

Греція на Балканах намагається відігравати роль регіонального лідера. Грецька сторона постійно проявляла активність у сфері посередницької діяльності, хоча при цьому вона виявилася перед непростим вибором: або діяти в руслі політики США й НАТО, або відстоювати свою власну позицію регіонального лідера. Вибір був зроблений на користь другого.

Грецька сторона намагалася, хоча й безуспішно, сприяти також й урегулюванню конфлікту навколо Косово. Спроба такого роду відбулася в січні 1998 р., коли заступник міністра закордонних справ Греції І. Папандреу запропонував посередницькі послуги С. Мілошевичу, І.Рутове й Ф. Нано [6]. Албанія прийняла пропозицію, косовське керівництво відкинуло його, а з Белграду не надійшло ніякої реакції. Будучи членом НАТО, Греція, із самого початку „повітряної операції” альянсу проти Югославії виступила за вирішення конфлікту мирним шляхом. У самий розпал натовських бомбардувань, наприкінці травня 1999 р., Греція разом з іншою країною-членом НАТО Чехією виступила з конкретним планом урегулювання косовського конфлікту, що враховує реальне положення речей. Цей план припускав припинення бомбардувань і прийняття резолюції РБ ООН, що передбачає висновок більшості (але не всіх!) югославських військових і поліцейських формувань із Косово за умови роззброювання частин АОК, введення міжнародних миротворчих сил, повернення біженців, створення нової адміністрації краю при його безумовному збереженні в складі СРЮ. Грецько-чеська ініціатива не була, однак, прийнята в увагу керівництвом НАТО.

Висновки

Отже, у даній роботі було розглянуто питання збройних сил Греції, її оборонну промисловість а також розібрали питання з озброєння грецької армії і вступ Греції до НАТО. Це дозволило краще зрозуміти яке озброєння Греції.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Україна в Європі і світі : навчальний посібник / В. О. Корнієнко. – Вінниця : ВНТУ, 2017. – 147 с.
2. ОСОБЛИВОСТІ ОБОРОННОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ ГРЕЦІЇ -[Електронний ресурс] : [Веб-сайт]. – Режим доступу: <https://militarycabinet.com/publikacii/osoblivosti-oboronnoi-promislovosti-grecii/>
3. Військова історія Греції [Електронний ресурс] : [Веб-сайт]. – Режим доступу: https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%97%D0%B1%D1%80%D0%BE%D0%B9%D0%BD%D1%96_%D1%81%D0%B8%D0%BB%D0%B8_%D0%93%D1%80%D0%B5%D1%86%D1%96%D1%97

4. Вступ Греції до НАТО -[Електронний ресурс] : [Веб-сайт]. – Режим доступу:
https://wikipedia.org/wiki/%D0%A1%D0%BF%D0%B8%D1%81%D0%BE%D0%BA_%D0%BA%D1%80%D0%B0%D1%97%D0%BD_%D0%9D%D0%90%D0%A29

Костянтин Володимирович Ковчук - студент групи ІПМ-19Б, Факультет машинобудування та транспорту, Вінницький національний технічний університет, Вінниця. e-mail: kostiakovchuk@gmail.com

Науковий керівник: **Валерій Олександрович Корнієнко** ч– д-р політичних наук, професор, завідувач кафедри суспільно-політичних наук, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.

Kostyantyn V. Kovchuk - student gr. ІПМ–19b, Department of Machine-building and Transport, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia. e-mail: kostiakovchuk@gmail.com

Supervisor: **Valery A. Kornienko** – Dr. of Political Sciences, Professor, Head of the Department of Social and Political Sciences, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia.]